

מסורת הש"ס

א) ע"י ירדשׁ יומא פ"ה ה"ר,
ב) לעיל לז: וס"ק,
ג) מנחות סז, ת"כ ויקרא חובה פרש"י,
ד) פ"י ה"ה,
ה) דף למ).

הגהות הב"ח

א) רש"י ד"ה ועשה וכו' דבר כתיב לאחר:
ב) ד"ה מתן ד' וכו' למה ל' קרא הא הא:
ג) תוב' ד"ה ה' ה' מני וכו' ודמ' השני וכו' החלונים מירי. כיצ' ועי' בפריש"י בע"כ [בסופן ד"ה שפיעת שירים]:

גליון הש"ם

גנ' יצאו שירים והפרכת אימורין. לעיל דף יג ע"א:

שינויי נוסחאות

א) מינה היא נמחק (ש"ם);
ב) כספיים מתייזקים טוסף אלא (תוס' בענין הקדוש בסופו, ובה בבי"מ:ק);
ג) מן הקרן מן הקרן פל"ל (ש"ם);
ד) מינה הוא נמחק (ש"ם);
ה) מה נמחק (ש"ם, ובה בבי"ר);
ו) מה חלמוד לומר לכפול בהזאת, ללמד שאם כו' פל"ל (ש"ם);
ז) ז"ל שטעניו (ש"ם), וכן בכל העמוד ז"ל שיריים טעניו במקום טעון;
ח) ז"ל הוציאתו (ש"ם);
ט) ז"ל ולענין (ש"ם);
י) ז"ל ולענין (ש"ם);
יא) ז"ל ולענין (ש"ם);
יב) דמאחרינא יליף דהא לא (ש"ם);
יג) נחשבה ועשה לו כאשר כתבת (ש"ם);
יד) דר' דועשה (ש"ם);
טו) מיתני ליה תלתא פל"ל (ש"ם);
טז) ז"ל מוכחא (ש"ם);
יז) וכתובי יומא כלפנינו:
יח) ז"ל כי דר' כדאמר ר' יוחנן הים ר' נחמיה כו' (ש"ם);
יט) מינה הוציאתו נמחק (ש"ם);
כ) לשון הוסף' צימא: מ"מ איכא למיזר' (ש"ם);
כא) בפנימיים איירי: מאן ס"א וכשם רבנו יצחק מנאחא כתוב (ש"ם);
כב) ונתוסף יומא ס ע"כ במקום ריש לפרש, תוסף ותיריך רבינו חיים בהן וצ"ל:
כג) ז"ל כדברי האומר (ש"ם, ובה תוס' ויזמא);
כד) לשון מוס' יומא ולא נהירא לרביצ"א דהויא אקמר שיריים הפנימיים ויכרחו ששן סוף עבודה אחת תחילת עבודה קורא אותן בהזרות והעלה כו':
כה) לו בסיגנון אחר והא לך פירושו דאמת כו' (ש"ם);
כו) ז"ל נחמיה (ש"ם);
כז) ז"ל נחמיה (ש"ם);
כח) ז"ל נחמיה (ש"ם);
כט) ז"ל נחמיה (ש"ם);
ל) ואפי' חייב אכולן בחוץ פל"ל (ש"ם);
לא) מוקשה דלא מצינו שום אדם ל' (ש"ם, ר"א חבב);
לב) דמיזר' לאשכחיו שום חבא (ש"ם);
לג) כש"מ טוסף חבא (ש"ם);
לד) לפנינו הוגה דהוא סבר:
לה) לפנינו הוגה ע"פ ש"ק ול"ק ע"ש, ועי' ס' אמרי לרופא שמה עליהם, ועי' חוריא ס"ב סק"ב, ודעי' הנוס' שיריים הפנימיים וכיצ' ש"מ, ותיקן דשיריים:
לז) גי' ש"מ ואנצ"ג דהתם פריך דרבי יוחנן אדרי' יוחנן כי כדברי האומר שיריים מעכבין ומסיק קשיא מ"מ רב אדא שם היה צריך לכך מי יודחקו לומר דשיריים הפנימיים מעכבי לוי' נחמיה:
לח) מינה לפר נמחק (ש"ם):

שיטה מקובצת

בי תצא תחא. ס' מתחשה מועלת נהן, בנ' מתחש, ואפי' כרגני תחא, ויסייעתא היא לרב ספא

ולדברי הכל מוכח כהניא דבני' מתחש טעון כיבוס (כי מניא היא דבמים הפנימים יו') ועשה באשר עשה. פ"ה דמקרא שאינו צריך [ס'] עד דהא כפרה מבי כהאי קרא אימוריים לא מעכבי כפרה. ואפי"ג דמוח' לקמן (דף מה), דיומרת הכבד ושמי הכליות אחיא מתן הוקשא, מ"מ ע"כ לא לענין יומרת הכבד ושמי הכליות למוד תחא כיון דוכפר כתיב משמע דחיתק גם לענין כפרה, והיית דקאמר מה מ"ל לענין כפרה אלא ש"מ לכפול בהזאת לומר שאם [ומק] אחת מן כולם לא עשה ולא כלום. לפום ריהטא משמע דהי"פ להכי אקשי לפר כהן משתי נטילתו

על דהא כפרה מבי כהאי קרא אימוריים לא מעכבי כפרה. ודעי"ג דמוח' לקמן (דף מה), דיומרת הכבד ושמי הכליות אחיא מתן הוקשא, מ"מ ע"כ לא לענין יומרת הכבד ושמי הכליות למוד תחא כיון דוכפר כתיב משמע דחיתק גם לענין כפרה, והיית דקאמר מה מ"ל לענין כפרה אלא ש"מ לכפול בהזאת לומר שאם [ומק] אחת מן כולם לא עשה ולא כלום. לפום ריהטא משמע דהי"פ להכי אקשי לפר כהן משתי נטילתו

על דהא כפרה מבי כהאי קרא אימוריים לא מעכבי כפרה. ודעי"ג דמוח' לקמן (דף מה), דיומרת הכבד ושמי הכליות אחיא מתן הוקשא, מ"מ ע"כ לא לענין יומרת הכבד ושמי הכליות למוד תחא כיון דוכפר כתיב משמע דחיתק גם לענין כפרה, והיית דקאמר מה מ"ל לענין כפרה אלא ש"מ לכפול בהזאת לומר שאם [ומק] אחת מן כולם לא עשה ולא כלום. לפום ריהטא משמע דהי"פ להכי אקשי לפר כהן משתי נטילתו

והסניא. בניתוחא]: **דמים הטעונין יסוד**. היינו שירים שטעון ^[א] שפיעת **יסוד**: **מחשבה מועלת נהן**. אם חישב בשפיעתו על מנת לאכול צמר למחר. ולקמן רמין עלה: **ודמים הנשפכין לאמה**. שנפסלו ושופכין אותן לסילון שבעזרה המזיאה ^[א] לנחל קדרון: **כי תניא הסיא**. דמחשבה מועלת

נהן: **בשגש משנסו כו'**. וכולה חלא

מתלח היא דמסקנא דקושיא היא ולא שינויא. כלומר לא תשמע מיניה ששירים טעון כיבוס ואפי' לר' נחמיה דהך דרייתא בשגש מתנות שצחטאות: **נטענין יסוד**. מלות טענית יסוד עליהם ששופך שיריהם ליסוד: ה"ג

אלא כי תניא הסיא דדמים הפנימיים.

ולעולם בשירים וכמ"ד לקמן [ע"כ] שירים הפנימיים מעכבי הילכך חשיבי לפגול לענין ^[א] חוץ ולענין כיבוס: **ור' נחמיה היא דאמר**. אף שירים החלונים שהקריבין

בחוץ חייב ומשום לא לא מני לפלוגי

בדידה: דלא מחסי ליה תלתא פטורי.

בחלונים: לבדי תלתא חיובי.

דתנא בפנימיות דבשלמא כזיבוס

ובמחשבה מני לפלוגי אצל בהעלאת

חוץ לא מני למיתמיה: **רבינא אמר**.

הא דפרכת לעיל וליטעמיק מן היסוד

ליסוד כו' לאו פירכא היא דמן הקרן

מן הקרן ממש קאמר הא מן הראוי

לקרן כגון שלש מתנות שצחטאת

טעון כיבוס כדכד פפא והא דתנן

כזה ^[א] מן היסוד לאו מן היסוד ממש

דמירוק מינה הא מן הראוי ליסוד

טעון כיבוס ותקשה לך אלא מן הראוי

ליסוד קאמר ואשמעינן דמשכלתה

וריקה אין השירים טעון כיבוס דאילו

מן היסוד ממש לא אינטיכא ליה

דהשתא מן הקרן אמרת לא מן היסוד

מיצעי: ואימא אידי ואידי ראוי. וקמ"ל

דשך לך ראוי לקרן ואין טעון כיבוס

ואיזה זה שלשה מתנות שצחטאת:

ראוי לקרן אמרת לא. משנתן מתנה

כראונה ממעטת לכוליה דס מכיבוס:

ראוי ליסוד. לככר נגמרו מתנותיו מיציעא ליה למיתני בתמיה הא

מקמייתא אידמי ליה מכיבוס: **אלא ודאי מן הקרן קרן ממש**. אצל הראוי

לקרן כל זמן שלא גמר מתנותיו טעון כיבוס והדר אשמעינן דמן הראוי

ליסוד אין טעון כיבוס ולמעוטי שירים דאי מן היסוד ממש לא אינטיכא

ליה: ועשה כאשר עשה. צפר העלם דבר ^(א) לאחר שפי' צו כל מתנות

דמו שנה לכמוז ועשה לפר כאשר עשה לפר החטאות וגו' ומקרא שאינו

צריך הוא שהרי כל עבודותיו נתפרשו ^[א] חוץ מיותרת הכבד ושמי הכליות

שהוא צריך ללמוד מפר כהן משח האמור למעלה הימנו והא ליכא למימר

דלכחי הדר ואקשיניהו להא מתלח אלא קרא כתיב ציה כפרה וכפר עליהם

וגו' ואימורין לא מעכבי כפרה אלא כולה לדרשא וסרסוהו דע"כ לא מני

למימר כדכתיב כאשר עשה ^[א] לדס הפר דמשמע מאחרינא ^[ב] יליף דלא

חסר מידי דניצעי למילפיה אלא ועשה כאשר עשה לכפול בזהזרת הזאת

שלו והכי משמע ^[ג] כאשר עשה (לו) כאשר כתבתי לך כל עשייתיו ושנה

עליהם לעכב שאם חיסר כו'. כן שמעתי במנחות: **מתן שצנע**. על הפרכת

שמעכות בכל מקום. לקמן מפרש: **מתן ארבע**. שאין מעככות בחטאת

החלונה כדאמרין לעיל מניין שמעכות בקרנות הפנימי. ולקמן פריך

למה לי קרא ^(א) האי כפיאלא ועשה ^[ד] כאשר עשה נמי עליהו קאי דהא

אינהו נמי בדיא כתיבו: **חלמוד לומר כן יעשה לו**. חזור וכפל ואם

אינו לענין מתן שצנע תנהו לענין מתן ארבע: **לפר זה פר יוס**

הכפורים. להשוותו לפר העלם דבר. ולקמיה מפרש למאי הילכתא:

כאשר

דמפרש ר' יוחנן דשנייה מקרא אחד דרשו והיתה זאת לנס וגו' וכתיב

וזהב בחוץ ולרבי נחמיה חד למעוטי בגדי וזהב וחד למעוטי שירים דלא מעכבי והס ^[ח] פריך [שפיר] דרבי יוחנן אדרבי יוחנן מההיא דלקמן

דקאמר ר' יוחנן דמני ר' נחמיה לדברי האומר שירים מעכבין קשיא: **ועשה לפר ^(ה) כאשר עשה**. פי' בקונט' צפר העלם דבר של צכור

כתיב ומקרא שאינו צריך הוא ששרי כל עבודותיו נתפרשו צו חוץ מיותרת הכבד ושמי הכליות שהוא צריך ללמוד מפר כהן המשח האמור למעלה

בית שמאי פרק רביעי זבחים

למ.

הא מני רבי נחמיה היא דאמר שירי הדם שהקריבין בחוין חייב ולא מיתני ^[א] תלתא פטורי בהדי תלתא חיובי. כולה סוגיא דשמעתא משמע ^[א] דרבי נחמיה מיירי בדמים החלונים והקשה הרב רבי יעקב מאורליני"ש דלקמן בסוף השוחט והמעלה (דף ק"ה). אמרין והשתא

דאמר רב אלא צר אהבה מחלוקת

בשירים הפנימיים אצל בשירים החלוני'

בדרי הכל אין מעכבין וכו' ^[א] קאמר

ר' נחמיה בשירים הפנימיים ועוד קשה

דקאמר ^[א] [א"ר יוחנן] ר' נחמיה כדברי

האומר שירים מעכבין והכל אשכחן

חלונים ^[א] דמקריבין בחוץ חייב ואין

מעכבין דקאמר הכא לר' נחמיה בדמים

החלונים תרי פטורי וחד חיובא וכיון

דאין מחשבה מועלת נהן ואין טעונין

כיבוס א"כ לא מעכבי ועוד דאי שירים

הנימנין ליסוד בדמים החלונים מעכבי

א"כ מנינו דמים אפין למטה וחליין

למעלה וחד מקוס לא אשכחן דאמר

לעיל ^(א) ועוד מי עדיפי משלש מתנות

שצחטאת ועוד אמרין בסוף השוחט

והמעלה (לקמן דף ק"ב). גדי חטאת

שקיבל דמה בשמי כוסות דמוקי לה כר'

נחמיה משל למה"ד כו' ומוקי לה בשעיר

נשיא אלמא ר"נ בחלונות איירי

דומיא דשעיר נשיא מיהו הא לא קשיא

אנצ"ג דהמשל איירי בשעיר נשיא מ"מ ^[א]

רישא לא הוי בשעיר נשיא וז"ל

סוגיא דשמעתא אחיא דלא כר' יוחנן

וברייתא לא קשיא לר' יוחנן דהא דלא

מפלגי בדידיה משום דכולה בפנימים

קמיירי (תוס') ויש לפרש א) א"ר יוחנן

ר' נחמיה כמ"ד ^[ב] שירים הפנימיים

מעכבי ואילו היה עושה אותה ^[ב] בחוץ

חייב א"כ יש לחייב אף בחלונים אנצ"ג

דלא מעכבי דגמרי' מאצברים ופדרים

ואי פרכת מה לאצברים ופדרים שכן

תחילת עבודה שיריים פנימיים

יוכיחו ואי פרכת מה לשיריים הפנימיים

שכן מעכבין איצרים ופדרים יוכיחו

וצ"ע ^[ב] דהא שיריים הפנימיים קורא

אותן תחילת עבודה לקמן (הגהה) ור"ת השיב לו ^[ב] דאמת הוא דר'

נחמיה אף בשירים ^(א) החלונים מיירי מדקמני שירי הדם כתמנא לא"ש

פנימים ול"ש חלונים והכי פי' דשמעתא דסוף השוחט והמעלה (ג"ז סז)

והשתא דא"ר אלא צר אהבה מחלוקת בשירים הפנימים אצל חלונים

בדרי הכל לא מעכבי וכי קאמר ר' יהודה ^[א] בשירים הפנימים פירוש

כי קאמר דשיריים מעכבי מוכלה מכפר היינו בשירים הפנימיים וכי

מניא היאם בשירים החלונים פי' היאם דר' נחמיה ור' עקיבא בשירים

החלונים כל זה מדדרי רב אלא ולדבריו דרבי עקיבא הש"ס קאמר

דמה שאמר ר"ע שרי הדם שרי מזהו הן משמע ^[א] ל"ש פנימים ולא שנה

חלונים לא קשיא לרב אלא דר"ע לדברי עמנו השיב לך ^[ב] דפליג דרר'

יהודה ^[א] ואית ליה שירים אין מעכבים אפי' בפנימים ורבי נחמיה ס"ל

לעולם דפנימים מעכבין ושירים חלונים אין מעכבין אפ"ה ^[ג] חייבין

בחוץ ור' יוחנן היה סובר דאף חלונים מעכבין לר' נחמיה וצוה לא היה

מוקשה ^[א] דאלמא שום תנא דסבר חלונים מעכבים דודאי איכא שום תנא

דאית ליה האי סברא דחלונים מעכבין אלא צוה איתותב ^[ב] דרבי

נחמיה הוה ס"ל דחלונים מעכבין וטעמא דר' נחמיה דמחייב בחוץ משום

עיכובא הוא דהא ודאי ליתיה וק' לפר"מ דע"כ ליכא שום תנא שאמר

שירים החלונים ^[א] מעכבין כדפריש' דלא מנינו דמים שחליין למטה וחליין

למעלה ועוד דלא אפשר לומר כן לר' נחמיה שירים החלונים מעכבין

כדמוכח בסוף הווא"ו לו (יומא דף סז). דפליגי ר' יהודה ור' נחמיה בדברים

הנעשין בצגדי לבן בחוץ דלרבי יהודה לא מעכבי ולרבי נחמיה מעכבי

בגדי

דמוכח בסוף הווא"ו לו (יומא דף סז). דפליגי ר' יהודה ור' נחמיה בדברים

הנעשין בצגדי לבן בחוץ דלרבי יהודה לא מעכבי ולרבי נחמיה מעכבי

בגדי

דמוכח בסוף הווא"ו לו (יומא דף סז). דפליגי ר' יהודה ור' נחמיה בדברים

הנעשין בצגדי לבן בחוץ דלרבי יהודה לא מעכבי ולרבי נחמיה מעכבי

בגדי

דמוכח בסוף הווא"ו לו (יומא דף סז). דפליגי ר' יהודה ור' נחמיה בדברים

הנעשין בצגדי לבן בחוץ דלרבי יהודה לא מעכבי ולרבי נחמיה מעכבי

בגדי

דמוכח בסוף הווא"ו לו (יומא דף סז). דפליגי ר' יהודה ור' נחמיה בדברים

הנעשין בצגדי לבן בחוץ דלרבי יהודה לא מעכבי ולרבי נחמיה מעכבי

בגדי

דמוכח בסוף הווא"ו לו (יומא דף סז). דפליגי ר' יהודה ור' נחמיה בדברים

הנעשין בצגדי לבן בחוץ דלרבי יהודה לא מעכבי ולרבי נחמיה מעכבי

בגדי

דמוכח בסוף הווא"ו לו (יומא דף סז). דפליגי ר' יהודה ור' נחמיה בדברים

הנעשין בצגדי לבן בחוץ דלרבי יהודה לא מעכבי ולרבי נחמיה מעכבי

בגדי

דמוכח בסוף הווא"ו לו (יומא דף סז). דפליגי ר' יהודה ור' נחמיה בדברים

הנעשין בצגדי לבן בחוץ דלרבי יהודה לא מעכבי ולרבי נחמיה מעכבי

בגדי

דמוכח בסוף הווא"ו לו (יומא דף סז). דפליגי ר' יהודה ור' נחמיה בדברים

הנעשין בצגדי לבן בחוץ דלרבי יהודה לא מעכבי ולרבי נחמיה מעכבי

בגדי

דמוכח בסוף הווא"ו לו (יומא דף סז). דפליגי ר' יהודה ור' נחמיה בדברים

הנעשין בצגדי לבן בחוץ דלרבי יהודה לא מעכבי ולרבי נחמיה מעכבי

בגדי

דמוכח בסוף הווא"ו לו (יומא דף סז). דפליגי ר' יהודה ור' נחמיה בדברים

הנעשין בצגדי לבן בחוץ דלרבי יהודה לא מעכבי ולרבי נחמיה מעכבי

בגדי

דמוכח בסוף הווא"ו לו (יומא דף סז). דפליגי ר' יהודה ור' נחמיה בדברים

הנעשין בצגדי לבן בחוץ דלרבי יהודה לא מעכבי ולרבי נחמיה מעכבי

בגדי

דמוכח בסוף הווא"ו לו (יומא דף סז). דפליגי ר' יהודה ור' נחמיה בדברים

הנעשין בצגדי לבן בחוץ דלרבי יהודה לא מעכבי ולרבי נחמיה מעכבי

בגדי

דמוכח בסוף הווא"ו לו (יומא דף סז). דפליגי ר' יהודה ור' נחמיה בדברים

הנעשין בצגדי לבן בחוץ דלרבי יהודה לא מעכבי ולרבי נחמיה מעכבי

בגדי

דמוכח בסוף הווא"ו לו (יומא דף סז). דפליגי ר' יהודה ור' נחמיה בדברים

הנעשין בצגדי לבן בחוץ דלרבי יהודה לא מעכבי ולרבי נחמיה מעכבי

בגדי